

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Epistola VII. Ad Ostiensem Episcopum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

& animo volenti ab administratione monasterij clementer absolvimus, sicut Personæ & loco credimus expedire.

Non enim convenienter ægrotus medetur ægrotis, nec imbecillum congruè sustentat invalidus, nec commodè lapsus erigit corruentem. Vos igitur sicut virum Ordinis decet, sicut amico convenit, sicut oportet servum Christi, sicut Altaris ministro dignum est, omni tempore date operam, ut ædificentur muri domus Domini, & virtus Ordinis reparetur, in sanctitate & iustitia coram Deo: quia temporalia detrimenta poterunt facillè refarciri, si reformati contigerit Religionis honestatisque iacturam. In operibus liquidem nostris, si primum quæritur regnum Dei, iuxta ipsius sponsonem, boni temporalis adiectio non negatur. In breui igitur ad vos descendemus, domui miseræ consilium & auxilium, prout melius & aptius poterimus, impensuri.

Ad sit labori nostro vestra sedulitas & amica providentia; non enim effectu bono carete posse credimus, ubi unanimiter duorum pia vota occurrunt. Vale.

EPISTOLA VI.

Ad Archiepisc. Senonensem.

Commendat quemdam Amicum, ut restituatur ei ab Archidiacono Aurelianensi, quod ipsi commodauerat.

A Mantissimo in Christo Patri & Domino Wilhelmo, Venerabili (Dei gratia) Senonum Archiepiscopo, & Sedis Apostolica Legato, Fr. Philippus de Eleemosyna, plurimam in omnium Salvatore salutem.

Fidelis vester, & noster familiaris. Beneventus de veteri vico, nostro interuentu, Hugoni Aurelianensi Archidiacono de rebus suis gra-

tuito, sine usuris & augmento, commodatum non debet ei respondere in damnum, quod benignè seminavit in gratiâ. Rogamus dilectam nobis in Christo Paternitatem vestram, vobis deli vestro provideatis ne alienis fraudibus involuatur, & supplicium reporter pro beneficio. Mandate igitur Decanis vestris in quorum manibus cura eius est, ut veritate diligentius inquisita, tutum parent exitum pro beneficio laboranti: feliciter enim graditur causa, quam sincerè perspicit oculus æquitatis. De detrimentum autem eius, non sine vestra proveniet iniuriâ, cum ad hoc faciendum nostris precibus evictus accesserit. Bene valeat temper in Domino, vestra sublimitas.

EPISTOLA VII.

Ad Ostiensem Episcopum.

Commendat Ostiensi Episcopo Nobilem quendam Anglum, ut Pater eius ad sepulturam ecclesiasticam admittatur.

Dilecto in Christo Patri & Domino, H. Ostiensi Episcopo, Fr. Philippus de Eleemosyna, salutem & obsequium. Vix quidam Nobilis de Anglia, & Amicus Ordinis nostri, adversus Trecentem Episcopum & eius Ecclesiam deliquit, & excommunicatus est. Post aliquantum temporis consideratione habita, & damnorum satisfactione promissa, satisfecit, & absolutus est.

Ante plenam verò ablatorum restitutionem ab inimicis interceptus, & interfectus est, & prohibitus à sepultura, pro his quæ nondum plenè reddiderat. Hæres eius ætate minor, nec sciuit satisfacere pro Patre, nec potuit. Nunc ad intelligibiles annos proventus, ad omnem satisfactionem paratus est. Rogo igitur dilectam nobis in Christo Paternitatem vestram, ut sepulturæ beneficium precibus vestris obtineatur.

neatis ei à Domino Papa. Iniustam enim videtur, vt volente filio satisfacere pro Patre, Pater ab ecclesiastico consortio districtius arceatur. Nam semper misericordia debet superexaltari iudicio. Hoc testatur Dominus wintoniensis, tunc Legatus, & ipse Episcopus Trecentis, qui modo est. Bene valete in Domino, Pater charissime.

EPISTOLA VIII.

Ad Alexandrum 3. Pontificem Romanum.
Petrus à Summo Pontifice, vt bona Archidiaconi Aurelianensis Religionem ingressi, dentur creditoribus vt ipse disposuerat.

A Mantissimo in Christo Patri & Domino, Alexandro. Dei gratia, Summo Pontifici F. Philippus de Eleemosyna, salarem, & obedientie sinceritatem Opus fidele, cuius ordo naturalis assertor est, & dignitatem prerogat cælestis autoritas, relatiuæ charitatis affectum Patris in filium, & filij in Patrem, & natura docet & lex spiritualis indicit. Si caput Ecclesiæ, & fidelium Patrem, imò, quia fidelium Patrem, & Ecclesiæ caput vos pietas diuina constituit, omnium grauamina filiorum misericorditer intueri, vel, vbi potest, efficaciter releuare Paternitatem vestram, docet ille à quo omnis paternitas in celo & in terra nominatur. Filius vester Hugo, quondam Aurelianensis Archidiaconus, vt annos suos in amaritudine animæ suæ recogiter, elongauit fugiens, & permansit in solitudine, sub claustralis exercitio disciplinæ. Pro soluendis debitis suis, hæreditatis suæ redditus quos tenebat, quasi ex testamento solenniter assignauit, vt haberet votiue securitatis egressum. Dispositio tam sincera ab eius consanguineis impeditur, & violenter ab eorum manibus opus eripitur quibus fuerat debeatum. Præcipiat ergo vestræ sinceritatis au-

thoritas, vt integra & inconuulsa maneat filij vestri dispositio tam fidelis, vel in manus Prioris de *Caritate*, ad soluenda debita transeat hæreditas; quibus solutis sicut iustum est, transeat ad hæredes. Quod si mandato Sedis Apostolicæ prædicti inuolentes rebelles extiterint, sentiant Moyse manus graues, & seueritas puniat, quos pietas non emollit. Immite namque videtur & durum, vt Deo militare disponens, necessario iterum causis secularibus implicetur. Apostolatam vestrum conferuet omnipotens Dominus Amen.

EPISTOLA IX.

Ad Ludouicum Regem Gallie.

Ludouici Francorum Regis protectionem implorat aduersus importunitatem Creditorum cuiusdam Clerici.

Plissimo Regi Francorum, Ludouico Fr. Philippus de Eleemosyna, regnare feliciter, & felicitius mori. Corona Regis est, misericordia, & sicut nubes pluuiæ in tempore siccitatis, sic opus eius cum tempore prouenit opportuno. Opus habet misericordia & consideratione Regij moderaminis, quondam Clericus vester, nunc noua in Christo creatura, quidquid est, totus vester in Domino, Hugo de Rua noua, ad umbram Dominicæ protectionis fugiens, æstum grauem patitur à cognatis, & hæreditatis paternæ priuatur beneficio, qui solam diligit cælestem votis tenet, & opere amplexatur. Solutus à vinculis mundi, adhuc parte aliqua detinetur & reuocatur à debitis, quæ iuste quidem, sed acriter exiguntur. Assignauerat hæreditatem suam conuenienter, vt credidit, vt omnia soluerentur, sed Nepos suus, H. interrumpit omnia, & solutionem impedit debitorum. Benignissimam igitur Regiæ sublimitatis clementiam